

Αθήνα, 18 Νοεμβρίου 2020

Φτάνει πια με τη μείωση τραπεζικών καταστημάτων και θέσεων εργασίας

Οι Τράπεζες να παίξουν το ρόλο τους στην ανάπτυξη και τη στήριξη της οικονομίας

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Ακόμα και σε συνθήκες πανδημίας, οι Τράπεζες συνεχίζουν απτόητες στην πεπατημένη της περικοπής του δικτύου των καταστημάτων και της μείωσης της απασχόλησης, συχνά εξωθώντας στην έξοδο τους συναδέλφους στα καταστήματα που κλείνουν.

Συνεχίζουν σε μια λογική συρρίκνωσης και περικοπής κόστους, επικαλούμενες την «αλματώδη πρόοδο στην ψηφιοποίηση» και τη «δραστική αλλαγή στις συναλλακτικές συνήθειες της πελατείας» που έφεραν η πανδημία και τα lockdowns.

Οι Διοικήσεις τους ξεχνούν ότι οι «αλματώδεις αυξήσεις» στις ψηφιακές συναλλαγές πηγάζουν από ιδιαίτερα χαμηλά μεγέθη εκκίνησης.

Συνειδητά παραβλέπουν ότι :

- **συναλλακτικές συμπεριφορές** που εκδηλώνονται σε συνθήκες έκτακτης ανάγκης δεν μπορεί να αποτελούν πρότυπο, ούτε είναι δεδομένο ότι θα συνεχίσουν να ισχύουν όταν επανέλθουμε στην «κανονικότητα».
- **τα καταστήματα δικτύου και το προσωπικό τους είναι το αναντικατάστατο «δείγμα γραφής», το πρόσωπο και ο σύνδεσμος εμπιστοσύνης της κάθε Τράπεζας με την πελατεία** στις γειτονιές και στις τοπικές κοινωνίες.

Οι Διοικήσεις **δεν λαμβάνουν υπόψη**, τις συνεχείς διαμαρτυρίες των τοπικών κοινωνιών για το κλείσιμο καταστημάτων δικτύου ακόμα και σε γεωγραφικά απομακρυσμένες ή εθνικά ευαίσθητες περιοχές .

Δεν αντιλαμβάνονται ότι τουλάχιστον 30% της πελατείας (και όχι μόνο οι ηλικιωμένοι συμπολίτες μας, που έχουν άλλωστε κάθε δικαίωμα σε ισότιμη και απρόσκοπτη εξυπηρέτηση) **αδυνατεί να χρησιμοποιήσει τα εναλλακτικά δίκτυα**, εξαιτίας προβλημάτων στις υποδομές, κόστους σύνδεσης, κόστους συναλλαγών, ή εξαιτίας έλλειψης ψηφιακών γνώσεων και δεξιοτήτων,

Είναι αδιανόητο να **αποκλείονται συνειδητά ολόκληρες κατηγορίες συμπολιτών μας**, ή να επιβαρύνονται δυσανάλογα, προκειμένου να έχουν πρόσβαση σε αυτές.

Παραβλέπουν, ακόμα, ότι **Ευρωπαϊκές χώρες** πολύ πιο προχωρημένες από την Ελλάδα στις συναλλακτικές συνήθειες και στην ψηφιακή Τραπεζική, διατηρούν πολύ περισσότερα καταστήματα δικτύου και εργαζόμενους στο δυναμικό τους, αναλογικά με τον πληθυσμό.

Οι συγκρίσεις είναι συντριπτικές :

- στη χώρα μας αντιστοιχεί σήμερα ένας τραπεζοϋπάλληλος σε 292 κατοίκους, ενώ στην Ευρωζώνη ένας σε 185 κατοίκους. Με άλλα λόγια, για να πλησιάσει το τραπεζικό μας σύστημα τον μέσο όρο της Ευρωζώνης, θα έπρεπε να λειτουργεί με 37% παραπάνω εργαζόμενους!
- το 2010 είχαμε 41,3 καταστήματα εμπορικών Τραπεζών ανα 100.000 κατοίκους. Το 2019 μόλις 19,2 καταστήματα ανα 100.000 κατοίκους, έναντι 38,8 καταστημάτων ανα 100.000 κατοίκους στην Ιταλία, 34,3 στην (ανεπτυγμένη ψηφιακά) Γαλλία, 38,2 στην Πορτογαλία και 49,7 στην Ισπανία!
- το 2019 ο μέσος όρος στην Ευρωζώνη ήταν ένα τραπεζικό κατάστημα ανα 2.530 κατοίκους. Στην Ελλάδα (με τις γνωστές γεωγραφικές ιδιομορφίες...) αντιστοιχούσε ένα κατάστημα σε 5.662 κατοίκους!
- αλλά και στα ΑΤΜ, που διευκολύνουν τις συναλλαγές, είχαμε αναλογικά με τον πληθυσμό μείωση, έναντι αύξησης στην Ε.Ε. το ίδιο διάστημα.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Με βάση τα παραπάνω -και επίσημα- δεδομένα, έχουμε **υπερβολική συρρίκνωση και υποστελέχωση του κλάδου στην Ελλάδα**, σε σχέση με την αναμφισβήτητα πιο αναπτυγμένη, από άποψη ψηφιακής Τραπεζικής και συναλλακτικών συνηθειών, Ευρώπη.

Αυτό δεν οφείλεται τόσο στην τεχνολογική πρόοδο, όσο σε επιλογές αποψίλωσης του εγχώριου Τραπεζικού Συστήματος.

Το δίκτυο καταστημάτων είχε ήδη δραματικά συρρικνωθεί πριν την πανδημία, με μείωση πάνω από 50% το 2019 έναντι του 2010. Η απασχόληση μειώθηκε κατά 34,3% στο διάστημα 2011-2019, έναντι 14,6% μείωσης, στο ίδιο διάστημα, στην Ευρωζώνη.

Χρησιμοποιώντας την έξαρση της αβεβαιότητας και της ανασφάλειας των συναδέλφων κατά τη διάρκεια της πανδημίας, οι Τράπεζες συνεχίζουν να κλείνουν καταστήματα και να πιέζουν σε έξοδο τους εργαζόμενους.

Αντί να επενδύσουν σε σχέδια και λογικές ανάπτυξης, που είναι προϋπόθεση για να παίξουν υπεύθυνα τον ρόλο τους στην απαραίτητη στήριξη της χειμαζόμενης οικονομίας και στη χρηματοδότηση της ανάκαμψης, παραμένουν προσδεμένες σε αδιέξοδες λογικές συρρίκνωσης. Και στην ουσία εξαντλούνται στο βραχυπρόθεσμο «κυνήγι» δεικτών κόστους, «μπαλώνοντας» πάγιες ελλείψεις με εξωτερικές αναθέσεις και πρόσκαιρο προσωπικό.

Αυτή η κατάσταση αποτελεί, πλέον, ένα μείζον αναπτυξιακό, πολιτικό και κοινωνικό ζήτημα.

Καλούμε την Κυβέρνηση και το ΤΧΣ (κύριο μέτοχο), να πάρουν ξεκάθαρα θέση απέναντι σε αυτές τις πρακτικές.

Καλούμε σε εγρήγορση τους Συλλόγους – Μέλη μας και όλους τους συναδέλφους.

Οι Τράπεζες καλούνται να αναλάβουν, τις ευθύνες τους απέναντι στην κοινωνία και την ανάπτυξη.

Με συγχαιρητισμούς,
 Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
 ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΚΟΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

